

Arrest

nr. 250 533 van 8 maart 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X
2. X
handelend als wettelijke vertegenwoordigers van X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door de burgemeester

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die handelen als wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind X, dat volgens hun verklaringen de Griekse nationaliteit heeft, op 22 oktober 2020 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 23 september 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2021.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 15 juni 2020 voor hun minderjarig kind, E.G., een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving als EU-burger.

1.2. Op 23 september 2020 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die verzoekers dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 51 § 1, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring tot inschrijving, die op 15/06/2020 werd ingediend door:

Naam: [G.]

Voornaam: [E.]

Nationaliteit: Griekenland

[...]

om de volgende reden geweigerd:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Betrokkene legt geen bewijzen voor ter staving van zijn/haar aanvraag tot verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (art.50, §2, 4°). Overeenkomstig artikel 51, § 1, van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 beschikt betrokkene over een bijkomende maand, namelijk tot 29/10/2020 om alsnog de vereiste documenten over te maken: bewijzen van bestaansmiddelen en een bewijs ziektekostenverzekering geldig in België.

Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs.”

Dit is de bestreden beslissing.

1.3. Verzoekers dienden op 2 november 2020 voor hun minderjarig kind, E.G., een nieuwe aanvraag in tot afgifte van een verklaring tot inschrijving als EU-burger.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en moet ook nog bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekers op 2 november 2020 een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verklaring tot inschrijving als EU-burger voor hun minderjarige kind, E.G., hebben ingediend. Hieruit blijkt dat verzoekers ervoor hebben geopteerd om de verblijfsrechtelijke aanspraken die zij laten gelden voor hun dochter nogmaals ter beoordeling aan verweerder voor te leggen om hem ertoe te brengen zijn opvatting, die hij heeft geuit naar aanleiding van de voorgaande aanvraag, te wijzigen en toch een verklaring tot inschrijving als EU-burger af te geven aan hun dochter op basis van een aantal aanvullende overtuigingsstukken of een bijkomende argumentatie of toelichting. De vernietiging van de op 23 september 2020 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen over verzoekers' vorige aanvraag tot afgifte van een verklaring tot inschrijving als EU-burger. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat hij opnieuw door verzoekers werd gevat. Er dient in casu dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van de

nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor verzoekers niet langer doen blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727). Geconfronteerd met deze vaststelling houdt verzoekers' raadsvrouw voor dat haar cliënten toch een belang hebben bij het ingediende beroep, aangezien het niet is uitgesloten dat verweerder, in antwoord op de nieuwe aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving als EU-burger een identieke of gelijkaardige beslissing zal nemen. Zij gaat hierbij echter uit van een veronderstelling en niet van feiten. Zij kan daarenboven bezwaarlijk voorhouden dat verzoekers toch een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving als EU-burger met betrekking tot hun minderjarige dochter indienden in de veronderstelling dat verweerder eenzelfde beslissing zou nemen. Dit zou immers impliceren dat moet worden aangenomen dat verzoekers een zinloze actie ondernamen of een zelfs een oneigenlijk gebruik maakten van de mogelijkheid om een aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving als EU-burger in te dienen. Er mag dan ook worden aangenomen dat zij deze aanvraag indienden in de veronderstelling dat deze alsnog tot een positief resultaat zal leiden. Indien verweerder de nieuwe aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving als EU-burger nogmaals zou afwijzen dan staat het verzoekers trouwens vrij om deze nieuwe beslissing ook aan te vechten voor de Raad.

Er wordt niet aangetoond dat verzoekers een actueel belang hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing van 23 september 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Het beroep is, nu geen actueel belang wordt aangetoond, onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK